

ת"ד 7172/07/20 - מדינת ישראל נגד רימח אבו גאבר, תז

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 7172-07-20 מדינת ישראל נ' אבו גאבר ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת שירי שפר המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל
		1. רימח אבו גאבר, תז

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד נלי מאני

ב"כ הנאשם: עו"ד אנואר פריג'

הנאשם 1 - נוכח

גזר דין - נאשם 1

1. נאשם 1 הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של **הפקרה אחרי פגיעה, נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש וכן נהיגה בשכרות** - עבירות לפי סעיפים 64א(ב), 62(2), 38(3) ו-62(3) לפקודת התעבורה[נוסח חדש], תשכ"א - 1961(להלן -פקודת התעבורה) יחד עם תקנות 169א ו-ב לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

למען הסדר הטוב יצוין כי נאשם 2 הורשע בעבירה של **הפרת חובת נוסע** - עבירה לפי סעיף 164א לפקודת התעבורה.

2. כעולה מהכרעת הדין, ביום 12.07.18 בשעות הערב, נסעו הנאשמים ברכב מסוג מזדה (להלן: "המזדה"), כאשר נאשם 1 נוהג ונאשם 2 יושב לצידו, אספו את לאה חווסוב ולימור נתנוב ונסעו לבלות במלונית ליד צומת סגולה. במהלך הערב צרכו הנאשמים אלכוהול.

כעבור כמה שעות, ביום 13.07.18 בסמוך לשעה 00:25, נהג נאשם 1 ברכב המזדה, בכביש 40 מצפון לדרום, בנתיב השמאלי מבין שני נתיבים, כאשר בדמו אלכוהול בריכוז של 134 מ"ג במאה מיליליטר דם. לצדו ברכב ישב נאשם 2 ומאחור ישבו לאה ולימור.

אותה שעה ובאותו מקום, נהג אוהד יהודה לב-אל ברכב פרטי מסוג פיאט בנתיב ימין לפני רכב הנאשמים, ולצידו

ישבה בת-אל עטר.

נאשם 1 נהג בקלות ראש, בעודו שיכור, יצא לעקיפת הרכב המעורב משמאלו, איבד השליטה ברכבו, סטה עם רכבו בחדות ימינה וחסם את דרכו של רכב הפיאט. כתוצאה מכך, התנגש רכב הפיאט עם חזית צד שמאל בצד ימין של רכב המזדה ושני הרכבים התדרדרו לתעלה והתהפכו על גגם. בתאונה זו נגרמו ל-2 הנוסעות ברכב הנאשמים חבלות של ממש - ללאה נגרמו שברים בסטרנום ובצלע וללימור נגרמו שברים בסטרנום ומנבריום ובחוליות C5-6. בנוסף, נחבלו בגופם אוהד ובת-אל.

בהמשך, ועל אף קריאותיהם לעזרה של אוהד ובת-אל, נמלטו הנאשמים ממקום התאונה, נאשם 1 אמר לאוהד "אתה אל תדבר, לא אמבולנס ולא משטרה" ולא הזעיק עזרה. נאשם 2 לא התקשר לגופי ההצלה הנחוצים ולא הזעיקם למקום התאונה.

טיעוני הצדדים לעונש:

3. **ב"כ המאשימה בטיעוניה** עמדה על עברו הפלילי והתעבורתי של נאשם 1 (ת/45, ת/46) - לחובתו 10 הרשעות קודמות בתעבורה, כאשר 3 האחרונות בגין עבירות שעבר לאחר האירוע - אי ציות לרמזור אדום, שימוש אסור בטלפון בזמן נהיגה, סטייה מנתיב.

המאשימה עמדה על נסיבות האירוע כעולה מעובדות כתב האישום ומהכרעת הדין המרשיעה, חומרת העבירות והערכים המוגנים שנפגעו.

לשיטת המאשימה התנהגותו של נאשם 1 באירוע חמורה ביותר, שכן נהג ברכב בהיותו שיכור ובמהלך הנסיעה לימור העירה לו על אופן נהיגתו ובכל זאת לא חדל מנהיגתו הרשלנית, סטה וגרם לתאונה ולפציעותיהם של 4 הנפגעים. נטען כי מדובר בגרימת חבלות של ממש ברף הגבוה. אם לא די בכך, נאשם 1 נמלט יחד עם נאשם 2, מבלי להגיש סיוע לנפגעים והנאשמים אותרו כשהם הולכים לשולי כביש מהיר רק לאחר כמה שעות.

לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 כולל 24-48 חודשי מאסר בפועל -ו- 5-10 שנות פסילה בפועל לצד ענישה נלווית.

המאשימה ציינה עוד כי נאשם 1 עד היום לא לקח אחריות על מעשיו ולא הביע חרטה.

המאשימה עתרה להטיל על נאשם 132 חודשי מאסר בפועל, 7 שנות פסילת רישיון, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לכל אחד מהמתלוננים.

ב"כ המאשימה תמכה טיעוניה בפסיקה.

4. **ב"כ הנאשם בטיעונו** ציין כי מדובר באירוע מחודש יולי 2018 כאשר כתב האישום הוגש רק בחודש יולי 2020, לכן ביקש לתת לשיהוי הניכר בהגשת כתב האישום, ביטוי באמצעות הקלה בעונשו של נאשם 1.

לטענתו, בתקופה שחלפה, נסיבות חייו האישיות של נאשם 1 השתנו - כיום הוא בן 30 (גילו הנכון להיום 32 - הערה שלי ש.ש.), התחתן, נולדו לו ילדים והוא עובד באופן מסודר בשתי עבודות. האירוע דן התרחש לפני כמעט 5 שנים ובתקופה זו נאשם 1 לא הורשע בעבירות בתחום הפלילי. במועד האירוע היה נאשם 1 בן 25 (בן 28 - הערה שלי ש.ש.), והתנהלותו בגיל זה אינה דומה להתנהלותו היום, מבחינת הפנמה, בגרות, נסיבות חייו ומצבו המשפחתי.

ב"כ הנאשם טען כי עזיבת הנאשמים את מקום התאונה לא גרמה להחמרה במצבם הרפואי של הנפגעים, שכן במקום נכחו אנשים נוספים אשר הזעיקו את כוחות הביטחון (הטענה בדבר נוכחות אנשים נוספים נדחתה על ידי במסגרת הכרעת הדין).

לטענתו, הנאשמים עמדו על שמיעת הראיות עקב שאלות ראייתיות אשר הצריכו בדיקה ובית המשפט אכן הכריע בסוגיות שעלו.

ב"כ הנאשם עמד על עברו של נאשם 1 שאינו מחמיר לגישתו.

עוד טען כי הנאשמים שיתפו פעולה באופן מלא בחקירות במשטרה ובבית המשפט, שעה שהתייצבו לכל הדיונים. עוד טען כי הנאשמים עצמם נפגעו בתאונה ודעתם שובשה עקב כך ולכן עזבו את המקום.

לשיטת ההגנה, מתחם העונש ההולם בהתייחס לעבירות בהן הורשע נאשם 1 מתחיל ממאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ומגיע עד ל-18 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשמים ביקש למקם את עונשו של נאשם 1 בתחתית המתחם לאור השיהוי בהגשת כתב האישום ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות.

ב"כ הנאשמים תמך טיעונו בפסיקה.

5. **נאשם 1 בדברי סיכום**, תאר את נסיבותיו האישיות - היותו אב ל-3 ילדים קטנים, כאשר מאז התאונה הקים עסק עצמאי וביקש כי יוטל עליו עונש אשר יאפשר לו להמשיך לעבוד ולפרנס את משפחתו.

דין והכרעה

6. נאשם 1 הורשע בעבירות שונות אשר בוצעו על ידו באותו אירוע, ולכן אקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות.

7. **רבות נאמר בפסיקה על חומרת העבירות בהן הורשע נאשם 1: הפקרת הנפגעים, נגע תאונות הדרכים ונהיגה ברכב בשכרות.**

8. עבירת ההפקרה אחרי פגיעה הינה עבירה בעלת חומרה יתרה והיא מחייבת תגובה עונשית הולמת; לא בכדי, ראה המחוקק לקבוע בצידה של עבירה זו, עונש מחמיר של 7 שנות מאסר.

על תכלית העבירה וחובתו של אדם להושיט עזרה לאדם שנפגע בתאונה, עמד כב' המשנה לנשיאה, הש' ניל הנדל בע"פ (עליון) 8729/20 יוסף כהן נ' מדינת ישראל (06.12.21):

"אין כל ספק כי התכלית המרכזית של עבירת ההפקרה היא מתן הסיוע המהיר והאפקטיבי ביותר לנפגע בתאונת דרכים. מנקודת מבטו של הנפגע מבטאת תכלית זו את האינטרס שלו בהטבת מצבו במידת האפשר. מנקודת מבטו של הנהג המעורב יש דגש גם בסולידריות אנושית בסיסית, ובחובה המוסרית - שאומצה כנורמה משפטית מחייבת - המוטלת על מי שהיה מעורב בתאונה לסייע ליתר המעורבים כפי יכולתו."

[עוד נקבע שם כי שתי תכליות המשנה של מיצוי החקירה וקביעת זהות הנהג, חוסות תחת הוראות תקנה 144 לתקנות וסעיף 62(7) לפקודת התעבורה, אך לא תחת הוראות סעיף 64א לפקודת התעבורה].

וכך נאמר באותו עניין מפי כב' הש' ענת ברון:

"עבירת ההפקרה היא עבירה התנהגותית. היא נועדה להטמיע מסר הרתעתי ולשרש תופעה מכוונת של פגיעה והפקרת הנפגע, תוך שימת דגש על ערך קדושת חיי האדם ושלמות גופו ... מדובר בחובה מוסרית מהמדרגה הראשונה ובהתאם הענישה המחמירה שלצד עבירת ההפקרה."

9. בתי המשפט הביעו לא אחת את סלידתם מנהגים המפקירים נפגעים בזירה לאחר תאונה, ועמדו על הצורך להחמיר בענישתם. ראו מדברי הרכב בית המשפט בעפ"ת (מחוזי מרכז) 51493-06-17 גירון גנדי נ' מדינת ישראל (נבו) (22.05.2018):

"על חומרתה הרבה של עבירת ההפקרה אין צורך להכביר מילים. בע"פ 5867/09 קרביאשוילי נ' מ"י (22.6.2010) נקבע כי:

"עבירת ההפקרה היא מן העבירות הקשות עלי ספר החוקים בפן המוסרי המאפיין אותה. מקורה בערך המוגן המעגן בתחומי המשפט את החובה המוסרית החלה על אדם המעורב באירוע פוגעני לסייע לנפגע, לדאוג לשלומו, ולהציל את חייו. חובה מוסרית זו קיבלה לבוש משפטי הנשען על יסודות של אתיקה וערכים אנושיים. היא משקפת תפיסה המחייבת אדם להושיט עזרה לזולתו המצוי בסכנה, ולהצילו ככל שידו מגעת... מעשה הפקרה פוגע בגרעין הסולידריות החברתי והאישי המקיים חיי חברה תקינים..."

אין זאת, אלא שבעבירה דנן מושם הדגש על המעשה הבלתי מוסרי של ההפקרה, ולא על חומרת הפגיעה; דברים ברוח זו נאמרו על ידי כב' השופט צ' זילברטל בע"פ 6864/14 לואי ענאש נ' מ"י (8.3.2015):

"בהקשר זה סברתי ועודני סובר כי מתעוררת שאלה האם ראוי להשית עונשים שונים על נהגים שביצעו מעשי הפקרה זהים, רק משום שבדיעבד התגלה כי תוצאות התאונה בהן הם היו מעורבים ולהן לא היו אחראיים, היו שונות. זאת שכן העונש אשר מושת על הנהג המפקיד הוא בגין התנהגותו בעת ביצוע העבירה - דהיינו בגין החלטתו "בשעת אמת" להימלט ממקום התאונה ומובן כי ברגעים אלה פעמים אין

הנהג המפקיר יודע או יכול לדעת מהו מצבו של הנפגע ולפיכך מידת האשם המוסרי הגלומה במעשהו היא לכאורה זהה, בין אם תוצאת העבירה התבררה כקלה או כחמורה בדיעבד".

10. במקרה שבפני, התנהגות נאשם 1 נפסדת וקלוקלת שכן הפקיר את ארבעת הנפגעים במקום התאונה - שתי נפגעות אשר ישבו ברכבו מאחור נותרו מחוסרות הכרה ולכודות במושב האחורי ברכבו ההפוך, ושני נפגעים נוספים ברכב המעורב.

11. לעבירה החמורה של הפקרה קדמה עבירה חמורה נוספת של נהיגה בקלות ראש וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה כאמור.

בית המשפט העליון עמד במספר רב של הזדמנויות על נגע תאונות הדרכים, אשר מקורו בנהיגה עבריינית המובילה למותם של חפים מפשע או לחלופין לפגיעות גוף קשות תוך שציין כי על בית המשפט לתרום את תרומתו למאבק העיקש כנגד תופעה זו באמצעות הטלת ענישה מחמירה.

בע"פ (עליון) 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל (10.10.05), נאמר כי:

"תופעת הפגיעות בנפש ובגוף עקב תאונות דרכים המשתוללות בכבישי הארץ מחייבת את מערכת המשפט לגייס את כוחותיה למלחמה יעילה, בכלים הקיימים, כדי לסייע במיגור מכת התאונות וקטילת חיי אדם תמימים עקב התנהגות עבריינית על הכביש. בין האמצעים הנתונים בידי מערכת המשפט, מצוי כלי הענישה. ראוי להשתמש בו באופן ששיג את תכליתו, ויביא, בין שאר האמצעים הננקטים, להחדרת המודעות לכללי המותר והאסור בנהיגה בכביש, ולסכנות האורבות מהפרתם".

ראו גם ע"פ (עליון) 1920/14 מדינת ישראל נ' אבירם (26.4.15).

12. תחילת האירוע, בבחירת נאשם 1 לנהוג ברכבו בהיותו שיכור והמשכת הנסיעה חרף בקשת לימור כי יחדול מנהיגה (פסקה 14 להכרעת הדין) - עבירה לגביה נקבע בפסיקה לא אחת כי הפכה בשנים האחרונות ל"מכת מדינה" והיא מעמידה בסיכון את שלום הציבור ואת ביטחונו. משכך, על בית המשפט מוטלת האחריות להרחיק נהגים פורעי חוק מהכביש ולהחמיר ולנקוט ביד קשה כלפי אלו הנוהגים תחת השפעת משקאות משכרים (ראו רע"פ 2669/19 חאמד נ' מדינת ישראל (28.4.2019); רע"פ 861/13 פנאדקה נ' מדינת ישראל ((6.2.2013)).

ראוי לציין בהקשר זה את שקבע כבוד הש' שהם ברע"פ 2829/13 מוריאל נ' מדינת ישראל [29.4.13], פסקה 13:

"נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסכן את שלום הציבור

ופוגע בביטחונו. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בדמם, אשר תהא."

המשכו של האירוע בהתממש הסיכון והתרחשות התאונה הקשה כאמור, בה רכב הנאשם והרכב המעורב התהפכו וניזוקו קשות ונפגעו בגופם 4 בני אדם.

סופו של האירוע בהפקרת הנפגעים לנפשם. הנאשמים אותרו על ידי שוטרים כעבור כשעתיים וחצי, כשהם הולכים לצד הדרך, מרחק 2-3 קילומטרים ממקום התאונה (פסקה 47 להכרעת הדין).

13. **הערכים החברתיים שנפגעו** מהעבירות שבוצע נאשם 1, הם הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף, ובפרט שמירה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך, כן נפגעו התכליות שלשם הגשמתה נקבעה עבירת ההפקרה: הושטת עזרה רפואית לנפגע וסולידריות חברתית.

14. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הגבוה, כפי שיפורט להלן, כנגזרת של מידת הרשלנות, תוצאות התאונה והפקרת הנפגעים ברכבים ההפוכים.

אמנם לא קופחו חיי אדם, אך תוצאות התאונה אינן קלות, בעיקר בהתייחס לחבלות הגוף שנגרמו לשתי הנוסעות ברכב נאשם 1. הערך החברתי של הושטת עזרה לנפגעים, נפגע פגיעה קשה מאוד.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

15. בבואי לבחון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נתתי דעתי להתנהלותו קלת הראש והרשלנית של הנאשם 1 אשר נהג ברכב בהיותו שיכור, ולא חדל מנהיגותו חרף בקשת הנוסעת לימור. הנאשם נהג בצורה נמהרת ורשלנית, כאשר עקף את הרכב המעורב משמאלו ובהיותו במקביל לו, איבד השליטה ברכבו, סטה בצורה חדה לנתיב הנסיעה הימני וחסם דרכו של הרכב המעורב אשר פגע בו. כתוצאה מכך, התהפכו 2 הרכבים בתעלה בימין הדרך.

רף הרשלנות המתואר הוא גבוה. נהג הבוחר לעלות לרכבו לאחר שצרף משקה משכר ובעודו שיכור - מתרשל התרשלות רבת. גם אופן נהיגת הנאשם ואובדן השליטה ברכבו וסטייתו ימינה בחדות - מלמד על רשלנות גבוהה.

16. נתתי דעתי לנזק שנגרם כתוצאה ממעשי נאשם 1, נזק אשר בא לידי ביטוי בראש ובראשונה בחבלות הגוף שנגרמו לנפגעים. כמפורט בכתב האישום. לשתיים מהנפגעות נגרמו שברים מרובים בגופן, כל הנפגעים פונו לבית החולים, חלקם אושפזו למספר ימים ולמעשה עד למועד עדותם חלקם סובלים גם מטראומה נפשית.

17. נתתי דעתי לכך שנאשם 1 עזב את המקום מבלי לעמוד על מצבם של הנפגעים ומבלי להושיט עזרה. בהכרעת

הדין דחיתי טענת ב"כ הנאשמים כי הנאשמים עזבו את המקום רק לאחר הגעת אנשים נוספים ואימצתי את גרסת אוהד אשר שלל טענה זו (פסקה 33 להכרעת הדין, עמ' 6 לפרוטוקול מיום 07.07.2021).

נתתי דעתי לנסיבות ההפקרה - שעת לילה, בשדה בצד הדרך, אומנם לצד כביש מהיר, אך 4 הנפגעים הופקרו לבדם - כולל 2 נוסעות שנסעו ברכב הנאשם ונותרו חבולות כאמור ומחוסרות הכרה ברכבו ההפוך של הנאשם.

18. נתתי דעתי לנזק שיכול היה להיגרם מהעבירות שביצע הנאשם - קיפוח חיים של המעורבים, ההפקרה יכולה היתה להביא להחמרה של ממש במצבם של הנפגעים שהופקרו לנפשם.

19. נתתי דעתי לבחירת נאשם 1 לבצע את העבירות ללא כל השפעה של אחרים ואת יכולתו להימנע מביצוען.

20. נתתי דעתי לריכוז האלכוהול אשר נמצא בדמו מספר שעות לאחר התאונה - 134 מ"ג אחוז - מעל לפי 2 וחצי מן הרף המקיים חזקת שכרות (50 מ"ג אחוז).

21. עוד נתתי דעתי לחלקו המוחלט של נאשם 1 בביצוע עבירת ההפקרה ולחלקו היחסי בהפרת החובה להזעיק את גופי ההצלה הנחוצים למקום התאונה - שהינו רב ומשמעותי ועולה לאין ערוך על חלקו של נאשם 2 אשר לא נהג ברכב והיה עליו להתקשר לגופי ההצלה ולהזעיקם למקום התאונה לאחר שנאשם 1 לא הזעיק עזרה.

נתתי דעתי לפער הגילאים בין 2 הנאשמים בעת האירוע - נאשם 1 בן 28 ונאשם 2 בן פחות מ-20 - פער המשליך גם כן על מידת חלקו של כל אחד מהם באי אזהרת גופי ההצלה.

נאשם 1 נושא כאמור באחריות המוחלטת לנהיגתו בשכרות ולגרירת התאונה על תוצאותיה, כמו גם לאחריות בעבירת ההפקרה לאחר פגיעה.

מדיניות הענישה בעניינו של נאשם 1 -

22. בעניין צבר העבירות של הפקרה אחרי פגיעה, נהיגה בקלות ראש אשר גרמה לתאונת דרכים בה נחבלו בני אדם חבלות של ממש ונהיגה בשכרות, נהוגה ענישה מחמירה הכוללת רכיב משמעותי של מאסר בפועל העולה על שנה ומגיע עד 4 שנים, פסילה המתחילה מ-3 שנים ומגיעה עד 10 שנים, לצד עונשים נלווים. ראו למשל:

רע"פ 4749/18 גנדי גירון נ' מדינת ישראל (10.07.2018), המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של **איוע לרמזור, נהיגה רשלנית אשר גרמה לתאונה בה נחבל אדם חבלה של ממש, נהיגה בשכרות ותחת השפעת משקאות משכרים והפקרה לאחר פגיעה (סעיף 64א(ב))**. המבקש נהג ברכב כשהוא שיכור, חצה צומת בניגוד לאור אדום ופגע ברוכב אופנוע שעף לשול, המבקש המשיך בנסיעה מבלי שעמד על תוצאות התאונה

או הזעיק כוחות הצלה. לאחר שפגש בעוברת אורח שאמרה לו כי צילמה אותו חייג למשטרה וחזר למקום התאונה כשהוא מדיף ריח אלכוהול. בית משפט קמא קבע כי מתחם הענישה נע בין 18-40 חודשי מאסר בפועל ופסילה הנעה בין 4-15 שנות פסילה. נגזר דינו של המבקש ל- 30 חודשי מאסר בפועל ו-10 שנות פסילה רישיון לצד רכיבי ענישה נוספים, ערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי נדחה (עפ"ת (מרכז) 51493-06-17) ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה גם היא.

עפ"ת (מחוזי מרכז) 10002-11-13 חטיב נ' מדינת ישראל (30.9.14), המערער הורשע בנהיגת רכב **כשהוא שיכור** ובדמו תוצרי חילוף סם קנביס **ובהפקרה לאחר פגיעה** (סעיף 64א(ב)). הולך רגל התפרץ לכביש והמערער פגע בו. המערער בידעו כי פגע באדם, לא עצר והפקירו במקום מבלי להזעיק עזרה. המערער לא הועמד לדין בגין אחריותו לגרימת התאונה. בבית משפט קמא קבע מתחם עונש הנע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל ונגזר דינו של הנאשם ל-16 חודשי מאסר בפועל, 3 שנות פסילה רישיון, ועונשים נלווים. בית-המשפט המחוזי התערב בעונש המאסר והפחיתו ל-13 חודשי מאסר בפועל לאור נסיבות ביצוע העבירה ושיקולי שיקום.

ת"פ (פ"ת) 45327-08-18 מדינת ישראל נ' פלונית (17.11.2020), הנאשמת הורשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירות של **נהיגה רשלנית שגרמה לתאונה בה נחבל אדם חבלה של ממש והפקרה לאחר פגיעה (סעיף 64א(ב))**. הנאשמת זוכתה מחמת הספק מביצוע עבירת שיבוש הליכי משפט. הנאשמת נהגה ברכב ופגעה בילד שישב על אופניו בנתיב הימני בסמוך למדרכה. לנפגע נגרם שבר באף ופצעי שפשוף בגופו, הוא פונה לבית החולים שם נותח בהרדמה כללית. הנאשמת המשיכה בנסיעה, לא עצרה במקום התאונה כדי לעמוד על תוצאותיה ולהזעיק עזרה. לאחר מספר שעות דיווחה למשטרה אודות התאונה מבלי למסור פרטי הנפגע באופן שיאפשר לקשור בין הדיווח לפגיעה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין 12-24 חודשי מאסר ו- 3-6 שנות פסילה לצד ענישה נלווית. הנאשמת ללא עבר פלילי ועבר תעבורתי מזערי. בית המשפט גזר על הנאשמת 14 חודשי מאסר ופסילה בת 3 וחצי שנים לצד עונשים נוספים.

ת"פ (ת"א) 60379-07-18 מדינת ישראל נ' סרגי חראצ'קו ואח' (01.08.2019), נאשם 1 הורשע על פי הודאתו בעבירות של **הפקרה לאחר פגיעה (סעיף 64א(ב) (לפקודה) וכן גרימת תאונת דרכים וחבלה של ממש** (נאשם 2 הורשע על פי הודאתו בעבירה של הפרת חובת נוסע להתקשר לגופי הצלה). 2 הנאשמים יצאו לבילוי משותף במסגרתו צרכו אלכוהול. בתום הבילוי נכנסו לרכב כאשר נאשם 1 נוהג ונאשם 2 יושב לצידו. במהלך הנסיעה נהג נאשם 1 נגד כיוון התנועה ופגע ברכב אופניים. הנפגע פונה באמבולנס כשהוא סובל מפגיעות גוף רבות, ביניהן - שברים ב-7 צלעות, שבר בסטרנום ושברים בשוק רגל שמאל, עבר ניתוח לקיבוע עצמות שוק שמאל. מיד לאחר התאונה הנאשמים עזבו את המקום מבלי להזעיק עזרה ולעמוד על תוצאות התאונה. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה בעבירת ההפקרה בה הורשע נאשם 1 נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ל- 30 חודשי מאסר בפועל. נאשם 1 נעדר עבר פלילי. נגזר דינו לעונשים של מאסר בן 24 חודשים ופסילה בת 3 שנים לצד עונשים נוספים.

ת"פ (שלום רח') 9600-10-15 מדינת ישראל נ' אביעד גואטה (נבו) (13.08.2017), הנאשם הורשע בעבירה של **נהיגה ברכב כשהוא נתון תחת השפעת משקאות מזכרים וכן הפקרה לאחר פגיעה (סעיף 64א(ב)), הכשלת שוטר ושיבוש מהלכי משפט**. נקבע מתחם שנע בין 12 ל- 40 חודשי מאסר בפועל לצד 3-7 שנות

פסילה, ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל, פסילה למשך 5 שנים ועונשים נלווים.

ת"ד (תעבורה ת"א) 4840-06-15 מדינת ישראל נ' אבישר ואח' (20.02.17), הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה ברכב כשהוא שיכור ונתון תחת השפעת סמים, בקלות ראש וברשלנות, גרימת חבלות של ממש והפקרה לאחר פגיעה (סעיף 64א(ב)). הנאשם סטה מנתיבו, לא שמר מרחק כנדרש ופגע ברכב אחר שניזוק בצורה קשה עת פגע בקיר הפרדה ונדחף עד שהתהפך על גגו ולנוסעיו נגרמו חבלות של ממש. הנאשם לא עצר לסייע ולא הזעיק את כוחות ההצלה ונמלט מן המקום. נקבע מתחם בעבירת הפקרה שנע בין 9 ל- 24 חודשי מאסר בפועל ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ובנוסף הפעלת מאסר מותנה לחובתו בן 7 חודשים במצטבר, פסילה בת 10 שנים ועונשים נלווים.

23. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה נוספת, אותה לא מצאתי כמתאימה שכן הנאשמים שם הורשעו בעבירות חמורות נוספות בשונה מעניינו של הנאשם 1 -

ע"פ (עליון) 4906/12 אגרה ווסה נ' מדינת ישראל מיום 14.01.2013 -המערער הורשע בעבירות של הפקרה, נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש אשר גרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש, נהיגה ללא רישיון נהיגה (כבלתי מורשה), נהיגה ללא ביטוח, שימוש ברכב ללא רשות והחזקה ושימוש בסם מסוכן שלא לצריכה עצמית. בעברו של המערער 6 הרשעות פליליות בגין עבירות רכוש, חבלה, סמים, נשק, איומים והחזקת סכין ובגינו ריצה מאסר בפועל בן 20 חודשים. המערער נדון לעונשים של 48 חודשי מאסר בפועל ו-3 שנות פסילת רישיון נהיגה לצד עונשים נוספים. ערעורו על חומרת העונש לבית המשפט העליון נדחה.

תפ 19779-06-12 מדינת ישראל נ' איוב סרחאן מיום 08.04.2013 -הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נהיגה ברשלנות, הפקרה אחרי פגיעה (סעיף 64א(ג)), נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא ביטוח והעסקת עובדים שלא כדין והסעתם. מתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט המחוזי למכלול העבירות מתחיל מ-24 חודשי מאסר ומגיע עד 42 חודשי מאסר. הנאשם בעברו גרם לתאונה נוספת בה נפגע אדם. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל.

תד"א (פתח תקוה) 5187-08-16 מדינת ישראל נ' שועה מיום 22.01.2018 -הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של הפקרה (סעיף 64א(ב)), נהיגה בשכרות (סם משכר), נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה) וללא ביטוח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל ב-12 חודשי מאסר ומגיע עד 4 שנות מאסר לצד פסילת רישיון למשך שנים ארוכות. בעברו הפלילי של הנאשם 9 הרשעות בגין עבירות סמים ורכוש. כמו כן תלוי כנגדו מאסר מותנה בן 4 חודשים. בית המשפט גזר על הנאשם 26 חודשי מאסר לרבות הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים חלקית בחופף ופסילת רישיונו ל- 5 שנים לצד עונשים נוספים. ערעור הנאשם על חומרת העונש (עפת (מרכז) 33726-02-18 מיום 16/05/18) התקבל חלקית ובהסכמת הצדדים הועמד עונש המאסר הכולל על 24 חודשים.

24. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה, אותה לא מצאתי כמתאימה שכן הנאשמים שם הורשעו בעבירות קלות יותר, לרוב על פי הודאתם ובחלק מן המקרים נשקלו שיקולי שיקום, להבדיל מן המקרה שבפני:
עמוד 9

ע"פ (עליון) 1825/14 מוחמד סרחאן נ' מדינת ישראל מיום 07.07.2014 - המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של הפקרה (סעיף 64א(ב)), לא יוחסה אחריות לגרימת התאונה. המערער פגע במהלך נסיעתו בילדה שהלכה בשולי הכביש והמשיך מהמקום. הנפגעת נחבלה בראשה בבטנה ובכליה שלה. המערער הסגיר עצמו למשטרה. בית המשפט המחוזי (ירושלים) קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-36 חודשי מאסר ונגזר דינו של המערער לעונשים של 8 חודשי מאסר בפועל ופסילה בת 3 שנים לצד עונשים נלווים. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

עפ"ת (מחוזי חיפה) 24273-03-17 שאמר דיאב נ' מדינת ישראל מיום 25.05.2017 - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת הפקרה לאחר פגיעה (סעיף 64א(ב)). המערער זוכה מאחריותו לגרימת התאונה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5-24 חודשי מאסר בפועל. נגזר דינו של המערער למאסר בפועל בן 7 חודשים ופסילה בת 40 חודשים. ערעורו לבית המשפט העליון על חומרת עונשו התקבל ועונש המאסר הועמד על 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות בשל גילו הצעיר ועברו הפלילי הנקי.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 28873-12-16 מדינת ישראל נ' סלאח דין מיום 17.07.2017 - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של הפקרה (סעיף 64א(ב)), נהיגה בחוסר זהירות, נהיגה ללא רישיון נהיגה (כבלתי מורשה) וללא ביטוח. הנאשם נהג בהיותו בלתי מורשה, עקף רכב שנסע לפניו תוך שעבר לנתיב הנגדי, סטה אל השול ופגע בהולך. הנאשם המשיך בנסיעה מבלי לעצור ולהושיט עזרה לנפגע. הולך הרגל סבל מחבלות של ממש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר לצד פסילה המתחילה מ-3 שנים ומגיעה עד 10 שנים. נגזר על הנאשם מאסר בן 10 חודשים ופסילה בת 3 שנים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 45417-03-14 מדינת ישראל נ' קורדי מיום 25.02.2015 - הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון דיוני בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והפקרה (סעיף 64א(ג)). מדובר בנאשם אשר התעמת עם אביו החורג על רקע ריב של אביו החורג עם אימו בו דרש ממנה כסף לסמים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל ב-3 שנות מאסר ומגיע עד 4 שנות מאסר. בית המשפט סטה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום וגזר על הנאשם עונש מאסר בן 6 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות ופסילה בת שנתיים לצד עונשים נוספים.

ת"ד 7567-03-18 מדינת ישראל נ' רדז'ב שיכנשנטוב מיום 10.03.2021 - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף ונהיגה תחת השפעת משקה משכר. לא יוחסה עבירה בניגוד לסעיף 64א לפקודת התעבורה. משיקולי שיקום נגזר עונשו לצו של"צ, צו מבחן, הארכת המאסר המותנה ופסילה בת 14 חודשים לצד עונשים נוספים.

ת"ד 977-05-13 מדינת ישראל נ' נידאל סואעד מיום 24.11.2014 - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הפקרה (סעיף 64א(ב)), לא יוחסה אחריות לגרימת התאונה. הנאשם פגע במהלך נסיעתו באדם אשר עמד בצד הדרך בקטע כביש חשוך, לנפגע נגרמו שברים. הנאשם הסגיר עצמו למשטרה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה מתחיל מ-6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לצד פסילה משמעותית. בית המשפט גזר על הנאשם, בן פחות מ-20 בעת ביצוע העבירה, 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ופסילה בת 3 שנים לצד עונשים

נוספים.

ת"ד 55032-09 מדינת ישראל נ' איל לוי מיום 29.12.2009 - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של אי שמירת רווח, נהיגה בקלות ראש בגין נגרמה תאונת דרכים שתוצאתה חבלות קלות לנהגת המעורבת ונוסעת ברכבה, נהיגה בשכרות והפקרה (סעיף 64א(א)). נגזר דינו במסגרת הסדר טיעון לעונשים של מאסר בן 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות ופסילה בת 3 שנים לצד עונשים נוספים.

מקרה זה קל מן המקרה שבפני שכן נגרמו חבלות קלות בגוף וכן יוחסה עבירה של הפקרה ברשלנות. עוד אציין כי פסק דין זה ניתן לפני 14 שנים ואינו משקף את מדיניות הענישה הנוהגת כיום.

25. **לאור כל האמור, מצאתי כי מתחם הענישה לעבירות אותן ביצע נאשם 1 בנסיבות שבפני - הפקרה אחרי פגיעה, נהיגה בשכרות ובקלות ראש (ברף גבוה) אשר גרמה לתאונת דרכים בה נחבלו 4 בני אדם ובכללם שתי נפגעות נחבלו חבלות של ממש ברף בינוני, כולל מאסר בפועל החל מ-16 חודשים ועד 30 חודשים, רכיב פסילת רישיון נהיגה בפועל החל מ-5 שנים ועד ל-10 שנים פסילה בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים.**

[בקביעת רכיב הפסילה נתתי דעתי גם לעונשי המינימום אשר נקבעו בחוק לצד העבירות של הפקרה לאחר פגיעה (3 שנים - כאמור בסעיף 40 לפקודת התעבורה), נהיגה בשכרות (שנתיים - כאמור בסעיף 39א לפקודת התעבורה) וגרימת תאונה שתוצאתה חבלות של ממש (3 חודשים - כאמור בסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה)].

26. לא מצאתי הצדקה לסטייה לקולה או לחומרה ממתחם הענישה ההולם. אין בפני שיקולי שיקום או שיקולי הגנה על שלום הציבור המצדיקים חריגה מהמתחם.

27. בעת גזירת העונש המתאים לנאשם 1 בתוך המתחם, אתחשב בקיומן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

· אקח בחשבון את פגיעת העונש בנאשם 1 ובמשפחתו הצעירה וכן בגילו (בן 32 כיום ובן 28 בעת ביצוע העבירות). כעולה מטיעוני ב"כ הנאשמים ומדברי הסיכום אותם נשא הנאשם - מאז האירוע, הנאשם נישא, נולדו לו 3 ילדים, הקים עסק והוא עובד בשתי עבודות כדי לפרנס את משפחתו.

· אקח בחשבון את חלוף הזמן מאז בוצעו העבירות ובפרט את הגשת כתב האישום בחלוף שנתיים ימים. האירוע התרחש בחודש יולי 2018 וכתב האישום הוגש בחודש יולי 2020, כאשר בתקופה זו לא צבר הנאשם לחובתו רישום פלילי נוסף, התחתן כאמור ונולדו ילדיו. בהכרעת הדין דחיתי טענת הגנה מן הצדק בשל השיהוי - ואולם אתן משקל לזכות נאשם 1 לעובדת הגשת כתב האישום רק בחלוף שנתיים ימים מיום האירוע.

מעבר לכך, הימשכות ההליכים נבעה גם משמיעת הראיות ועמידת הנאשמים על שמיעת 20 עדי תביעה מתוך 26, ולפרק הזמן הנוסף שחלף לא אתן משקל לזכות נאשם 1.

- אקח בחשבון את עברו הפלילי של נאשם 1 אשר כולל הרשעה אחת משנת 2013 ב-4 עבירות פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים משנת 2010. בגין הרשעתו זו ריצה נאשם 1 מאסר בפועל בן 6 חודשים בדרך של עבודות שירות לצד עונשים נוספים ובכללם צו מבחן. לא אתן משקל רב לחובת הנאשם בגין הרשעה זו אשר ניתנה לפני כעשור, אך לא אתעלם מקיומה.
- אקח בחשבון את עברו התעבורתי של נאשם 1 אשר נוהג משנת 2009 ולחובתו 10 הרשעות קודמות אשר רובן מסוג ברירת משפט. ואולם, 3 מהרשעותיו מאוחרות לאירוע שבפני ובכללן סטייה מנתיב נסיעה, שימוש אסור בטלפון ונהיגה ברכב כשברמזור אור אדום.
- הנאשם כאמור לא לקח אחריות על מעשיו, ובחר לנהל את משפטו עד תום. אין בכך כדי להביא להחמרה בעונשו אך אינו זכאי ל"הנחת" הודיה השמורה לאלו הבוחרים לקחת אחריות.
- 28. אשר לעתירת המאשימה להטלת פיצוי לנפגעי העבירה - מצאתי כי רכיב עונשי זה הינו רכיב הולם. לנפגעים בתיק זה נגרמו פגיעות משמעותיות בגוף ובנפש.
- הפיצוי שיפסק לכל אחד מהנפגעים הוא סמלי ביותר, ואין בו, והוא אף אינו מתיימר להוות פיצוי של ממש על הכאב והסבל שהם מנת חלקם של כל אחד ואחת מהנפגעים.
- לטעמי, יש בחיוב הנאשם בתשלום פיצוי, כדי לשתף את הנפגע, ולו באופן סמלי בהליך הפלילי.
- הפיצוי הינו פיצוי עונשי, אשר יתווסף לכל פיצוי לו זכאים הנפגעים מכוח החוק.

לאור כל האמור אני דנה את נאשם 1 לעונשים הבאים:

מאסר בפועל

מאסר בפועל לתקופה של 19 חודשים.

מאסר מותנה

מאסר בן 8 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם 1 ממאסר לבל יעבור עבירה של נהיגה בפסילה, נהיגה בשכרות, סירוב להיבדק בדיקת שכרות או עבירה בניגוד לתקנה 26 (2) לתקנות התעבורה או עבירה בניגוד לתקנה 144 לתקנות התעבורה או סעיף 62 (7) לפקודת התעבורה.

פסילה בפועל

פסילה בפועל לתקופה של 5 שנים ו-6 חודשים. הפסילה תחל לא יאוחר מיום 04.04.23.

על הנאשם להפקיד רישיון נהיגתו במזכירות בית המשפט עד למועד זה. לא יופקד הרישיון - ייחשב כפסול אך פסילתו עמוד 12

לא תמנה.

פסילה מותנית

פסילה מותנית בת 8 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של נאשם 1 ממאסרו, לבל יעבור עבירה בה הורשע או עבירות המפורטות בתוספת הראשונה והשנייה לפקודת התעבורה.

פיצוי לנפגעי העבירה

הנאשם ישלם פיצוי בסך של 3,000 ש"ח לכל אחד מנפגעי העבירה, מר אוהד יהודה לב אל, גב' בת אל עטר, גב' לאה חווסוב וגב' לימור נתנוב.

הפיצוי ישולם ב 4 תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון לא יאוחר מיום 01.6.23 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

המאשימה תעביר את פרטי הנפגעים למזכירות בית המשפט לצורך העברת הפיצוי.

התחייבות

הנאשם יחתום על התחייבות על סך 12,000 שח שלא יעבור עבירה בניגוד לסעיף 64א לפקודת התעבורה, והכל תוך 3 שנים מהיום. לא יחתום, ייאסר למשך 30 ימים.

זכות ערעור כחוק, לבית המשפט המחוזי, תוך 45 יום.

ניתן היום, ל' שבט תשפ"ג, 21 פברואר 2023, בנוכחות הצדדים.